

ת"פ 25269/01/20 - מדינת ישראל נגד אלמוג שמואל אלמודאי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 25269-01-20 מדינת ישראל נ' אלמודאי ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל
ע"י ב"כ הגב' שירן סיני, מתמחה מתביעות ירושלים המאשימה
נגד
אלמוג שמואל אלמודאי
ע"י ב"כ עוה"ד ליאור כהנא
הנאשם

גזר דין - ללא הרשעה

כתב האישום המתוקן

על סמך הודאת הנאשם קבעתי כי ביצע את העבירות ע"פ העובדות המנויות בכתב האישום, בכך שביום 9.7.2019, בתוך רכב, החזיק הנאשם בצוותא יחד עם אחר, חצי מכמות הסם הכוללת 45.43 גרם קנבוס. בגין כך, נקבע כי הנאשם ביצע עבירה של **החזקת סמים לצריכה עצמית**, לפי סעיפים 7(א) + 7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג - 1973 + סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

מהלך הדין

ביום 4.11.2020 נקבעה אשמתו של הנאשם ללא הרשעה, במסגרת הסדר טיעון, ללא הסכמה עונשית ונשלח לשירות המבחן שהגיש תסקיר בעניינו.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי הנאשם בן 25, רווק, עובד בתחום המסעדות. הנאשם סיים 11 שנות לימוד ללא תעודת בגרות. לדבריו בגיל 17 עבר תאונות אופנוע בעקבותיהן נפצע בגבו ובכתפו, עבר מספר ניתוחים ושיקום ארוך וטופל במשככי כאבים חזקים. בגיל המתאים התגייס לצה"ל וביצע מספר תפקידים על רקע קשיי הסתגלות. הוא אף ריצה שני מאסרים בכלא הצבאי בגין שימוש בלתי חוקי בנשק. לאחר שנתיים של שירות צבאי, שוחרר בנסיבות של חוסר התאמה. לאחר שחרורו, טייל בחו"ל במשך שנה ולאחר חזרתו החל לעבוד בעבודות מזדמנות בתחום הנגרות והמסעדות. כיום מנהל מסעדה בירושלים. ביחס לשימוש בסמים מסר הנאשם, כי החל להשתמש בקנאביס בגיל 16 במסגרת אירועים חברתיים, ולאחר תאונות הדרכים ועל רקע הכאבים הפיזיים מהם סבל, העמיק את השימוש בסם. כיום לנאשם רישיון להחזקה ושימוש בקנאביס לצורך הקלה על מצבו הרפואי, לכן בדיקות לגילוי שרידי סם שמסר

בשירות המבחן נמצאו חוביות לקנאבים. ביחס לעבירה בה הורשע, הנאשם הודה בפני שירות המבחן על ביצועה, אך השירות התרשם כי הנאשם נטה למזער את משמעותה והסביר, כי רכש את הסמים יחד עם מכר לצורך שימוש עצמי להקלה בכאבים הפיזיים מהם סובל, הואיל ובאותה עת טרם קיבל את הרישיון לקנאבים. בעברו הפלילי של הנאשם הרשעה אחת משנת 2017 מבית דין צבאי בגין עבירת שימוש בלתי חוקי. הנאשם ביטא חוסר מוטיבציה ורצון לבצע צו של"ץ שהוצע על ידי שירות המבחן, וטען כי הרשעה לא תפגע בעתידו, לכן השירות נמנע מלבוא בהמלצה טיפולית בעניינו והמליץ להטיל על עליו עונש מותנה וקנס.

ראיות לעונש

כאמור, לנאשם רישום פלילי צבאי ביחס לעבירה של שימוש בלתי חוקי בנשק.

הסניגור הגיש רישיון שניתן לנאשם לשימוש בקנבים לצרכים רפואיים.

טיעונים לעונש

מחד, ב"כ המאשימה עמדה על נסיבות ביצוע העבירה ועל נסיבות הנאשם, ועתרה למתחם ענישה שבין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר וביקשה להטיל עליו מאסר מותנה קנס והתחייבות.

מאידך, הסניגור סבר שהיה מקום למחוק את כתב האישום לכתחילה. הסניגור הבהיר שאין לנאשם התנגדות לבצע של"ץ וביקש שלא להרשיע את הנאשם.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מידת אשמו של הנאשם, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערך המוגן של שמירה על שלום הציבור ובריאותו מפני נגע הסמים. בעניינו, מידת הפגיעה בערך המוגן נמוכה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: מדובר בעבירה מתוכננת שכן הנאשם הודה כי רכש את הסם לצורך שימוש עצמי. הנאשם אדם בוגר שהיה צריך להימנע מביצוע המעשים ולו האחריות הבלעדית עם ביצועם. בפועל לא נגרם נזק מלבד עצם הפרת החוק, כשיש לקחת בחשבון את כמות הסם הקטנה ואת טיב הסם שאינו מן החמורים.

מדיניות הענישה הנוהגת - סקירת הפסיקה בנסיבות דומות מלמדת על טווח עונשי רחב המוטל על נאשמים. מפנה לת"פ (קרית שמונה) 14998-08-16, מ"י נ' כהן (מיום 16.3.2017), שם סקר ביהמ"ש בהרחבה את הפסיקה הנוהגת המגוונת בתחום זה וקבע כי בנסיבות העניין מתחם הענישה צריך לעמוד על בין מאסר מותנה עד 12 חודשי מאסר. באותו תיק, בנוסף לעבירת החזקת סמים לשימוש עצמי, הורשע הנאשם בסחר בסמים ולאחר תסקיר חיובי הטיל

ביהמ"ש מאסר מותנה, של"צ, קנס ופסילה. לא הוגש ערעור על פסק דין זה. בנסיבות חמורות בהרבה, בית המשפט העליון מסתפק לעתים קרובות בענישה הכוללת רכיב של מאסר בעבודות שירות: ר' לדוגמה: רע"פ 6161/16 **יזרעאלוב** נ' מ"י (מיום 20.2.2017); רע"פ 5478/19 **לוי** נ' מ"י (מיום 25.8.2019), שם הסתפק בית המשפט העליון בעונש של של"ץ בנסיבות חמורות יותר של סחר במספר מקרים.

מתחם הענישה - בנסיבות העניין, מתחם הענישה צריך לעמוד על מאסר על תנאי ועד חודשי מאסר ספורים שיכול יורצו בעבודות שירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם צעיר, ללא עבר פלילי רלבנטי, המנהל אורח חיים נורמטיבי ועובד לפרנסתו. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וקיבל אחריות על מעשיו. לצד זאת, הנאשם לא סבר שניזקק להתערבות טיפולית, למרות עמדתו המקצועית של שירות המבחן בעניין זה.

המיקום במתחם - לפיכך, יש למקם את הנאשם בחלקו התחתון של מתחם הענישה שקבעתי.

אשר לשאלת אי ההרשעה - שני תנאים נדרשים כדי לעמוד בדרישה זו - **הראשון** טיב העבירה בנסיבותיה. **השני**, הוכחת נזק קונקרטי שייגרם לנאשם מעצם ההרשעה באופן בלתי מידתי. אשר לתנאי הראשון - בעבירה של שימוש עצמי בוודאי בכמות בה מדובר ובסוג הסם, אין קושי עם ביטול ההרשעה. אשר לתנאי השני, לנאשם רישום פלילי צבאי שהתיישן בשנת 2017. הסניגור והנאשם טענו, כי הרשעת הנאשם בעבירה בתיק זה, תפגע ביכולתו לעסוק בתחום הפיזיקה אליו הוא שואף, תעסוקה שלרוב היא אצל מעסיק ציבורי. עוד טען הסניגור כי התיק בנסיבותיו צריך היה להיסגר, והיפנה לתיק שנסיבותיו חמורות יותר. לאחר ששקלתי בדבר, בהתחשב בכמות הסם הקטנה, בהתחשב באופן התנהלות המדינה בתיק זה ביחס להיעדר שימוע ותיקון כתב האישום רק לאחר מתן החלטה שיפוטית בעניין, וכן נוכח נסיבותיו הרפואיות של הנאשם בגין הוא בעל רישיון שימוש בקנביס לצרכים רפואיים, וכן נוכח התיישנות הרישום הפלילי שאינו ממין העניין, סברתי שלא יהיה זה נכון לחסום אפשרויות בעתידו של הנאשם, כאשר שם לעצמו מטרה מוגדרת וברורה מאוד מבחינתו. לפיכך, אני נעתר לבקשה ומותיר את אי ההרשעה על כנה.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. של"ץ בהיקף 80 שעות. השל"ץ יבוצע ע"פ תוכנית שיכין שירות המבחן ויגיש לבית המשפט בתוך 30 יום. הנאשם הזהיר, כי אם לא יבצע את השל"ץ כנדרש, ניתן יהיה לפתוח מחדש את שאלת ההרשעה והעונש, לרבות הטלת מאסר;

ב. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת פשע לפי פקודת הסמים במשך שנתיים מהיום. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס;

מורה על השמדת הסמים והמוצגים.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ' אייר תשפ"א, 02 מאי 2021, במעמד הצדדים.

ניתן היום, כ' אייר תשפ"א, 02 מאי 2021, בהעדר הצדדים.

חתימה